

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده
ویرجینیا - ۲۲ مارچ ۲۰۱۴

طرح معبر

در گستره سخت زمین، روی خاکها، میان سنگچلهای ریز ریز، با ناخنهای خراش
میگذارم و معبری را نقش میزنم، تا راه گذر تو گردد. بیا و دسته دسته گل آرامش بیاور.
باران چنان خروشنده و تند میبارد، که طرح معبر را ظلمانه میبرد و من باز در
دور دستهای سرگردانی سفال یادهایت را میسازم و در کوره داغ پندارم مییزم، با
رنگینترین احساس زینتش میبخشم و از شراب سرخ عشق لبالبش مینمایم؛ برگرد که
لحظات هستیت ستاره باران خواهد شد!!!

زلزله

هنوز ریشه های باریک رؤیاهایم در حفره بی بنیاد امید تکیه گاهی استوار نیافته بود، که
زلزله جفای تو غضب نمود.

قندیل

با قندیل طلایی عشق برگشت، ولی سقف ویران دلم در صدای دلخراش بهم ریختن، گم
گشته بود.

(ناهید "غزل" غنی زاده)